

sedert eenige jaren een academische opleiding is ingesteld geworden. De reden, waarom prof. Meyers zijn betoog hield ten aanzien van de a.s. notarissen, is dus niet aanwezig bij de a.s. accountants.

Het geldt bij de beoordeling, of het door schrijver bedoelde „principieele” verschil bestaat, niet, zooals hij meent, zuiver een gevoelsquaestie, waarbij zou kunnen worden volstaan met, wat hij noemt, „Werturteile”, maar een quaestie, waarbij logische redeneering moet te pas komen, omdat hij aan zijn stelling uiterst gewichtige praktische gevolgen vastknoopt, n.l. het doen liquideeren van de vereenigingsopleiding en daarmee het krachteloos maken der drie vereenigingen, die tot dusverre in hoofdzaak voor de handhaving van den Nederlandschen accountantsstand hebben gezorgd.

Schrijver blijft dus in gebreke eenig logisch argument ten bewijze van zijn primaire conclusie aan te voeren.

Hij is, als gezegd, van oordeel, dat wellicht de tijd voor een regeling van het accountantsberoep nog niet is aangebroken. De Wetgever zal, volgens hem, in elk geval na verloop van zekeren tijd kunnen nagaan in welken geest de accountantsregeling moet worden ontworpen, n.l. of in den geest van het Request, als een monopolistisch-academische, of in den geest van het Verslag der Regeeringcommissie 1928, als een regeling, die uitgaat van de organisatie van alle wetenschappelijk gevormde accountants, hetzij die vorming is te danken aan een academische opleiding, hetzij aan die van bedoelde organisatie. Schrijver twijfelt niet of na verloop van dien tijd zal de Wetgever tot de overtuiging komen, dat een regeling in eerstgemelden geest moet worden ontworpen.

Schrijver vergeet hierbij echter, dat, gegeven de groote behoefte aan goede accountants-hulp der Maatschappij, voor onafzienbaren tijd in die behoefte niet zal kunnen worden voorzien alleen door de academisch gevormden, en voorts, dat het accountantsberoep krachtens zijn aard niet vatbaar is voor een monopolie.

Indien de Wetgever aan de academische opleiding een monopolie zou verleenen, zou de opleiding der drie vereenigingen worden geliquideerd. Doch alsdan zouden zij, die in naam verschillende andere beroepen dan het accountantsberoep zouden uitoefenen, zooals bedrijfs-economen, belastingconsulenten, raadgevende boekhouders, of zelfs kantoorbedienden, ook al zijn ze verstoken gebleven van elke wetenschappelijke voorbereiding, ongestoord en op onevenredig groote schaal accountantsdiensten blijven bewijzen, tot groote schade mede van de academische opleiding zelve.

Naar mijne meening kan met de regeling van het accountantsberoep niet langer worden gewacht. Elken dag wordt de behoefte der Maatschappij aan goede en betrouwbare accountants-hulp grooter, doch neemt tevens de bestaande verwarring toe. Steeds meer dreigt door de neerdrukkende en afbrekende concurrentie van den overgrootten toevloed van niet behoorlijk ontwikkelde en niet onder tucht staande elementen zowel de academische opleiding als die der drie vereenigingen te worden langeslagen.

Een regeling in den geest van het Request is theoretisch onverdedigbaar, want het zou geen zin hebben de opleiding der drie vereenigingen te doen liquideeren en de drie vereenigingen krachteloos te maken, terwijl die opleiding niet principieel verschilt van de academische en de taak om te zorgen voor de hooghouding van den Nederlandschen accountantsstand aan de leden der vereenigingen veilig kan blijven toevertrouwd.

Praktisch is een regeling in den geest van het Request ondoorvoerbaar. Voor onafzienbaren tijd moeten de academische opleiding en die der overige wetenschappelijk ontwikkelde, georganiseerde accountants naast elkaar blijven bestaan.

Alleen dan kunnen zowel de academische opleiding als die van laatstgemelde categorie tot haar volle recht komen, indien van Overheidswege waarborgen worden gegeven tegen voormelde concurrentie. Die waarborgen kunnen alleen bestaan in bescherming van ALLE wetenschappelijk gevormde, georganiseerde accountants door het verleenen, onder zekere voorwaarden, van bepaalde bevoegdheden, met name, het uitsluitend recht op een titel. Alleen in dat geval zal de academische opleiding zich behoorlijk kunnen ontwikkelen en zal kunnen blijken of ze inderdaad de meest deugdelijke is.

De eenig mogelijke oplossing is dus een regeling in den geest van het Verslag der Regeeringcommissie 1928. De Maatschappij heeft aan een dergelijke regeling een groote en onmiddellijke behoefte.

Mocht de wettelijke regeling niet tot stand komen, zegt schrijver, dan achten velen der academisch gevormden een fusie van hun vereeniging met het (bestaande) Instituut wenschelijk, zij het, dat zij aan die fusie bepaalde voorwaarden verbinden. Eigenaardig is, dat Mr. Dr. Tekenbroek zich hier blijkbaar op het standpunt stelt, dat bij een fusie alleen de academisch gevormden voorwaarden hebben te stellen en dat het Instituut dit niet heeft te doen.

Ten slotte noodigt schrijver mij uit „onomwonden” te doen blijken van mijn standpunt omtrent de nota van prof. Polak in het Verslag der Regeeringcommissie 1928.

De lezers van dat Verslag kennen de te dien aanzien over en weer aangevoerde argumenten. Ik heb gemeend mij aan de zijde van de Commissie te moeten scharen.

Het is m.i. volmaakt onjuist, dat uit het desbetreffende voorstel der Commissie de conclusie zou kunnen worden getrokken, dat Zij daardoor zou hebben doen blijken van een zucht om het academische onderwijs te doen achterstellen bij dat van het op te richten Instituut. Overigens heb ik mijn meening op dit punt reeds voldoende in een vorig artikel uiteengezet.

Ongetwijfeld zullen, mede door den invloed der academisch gevormde Registeraccountants, bij de examens van het Ned. Instituut van Registeraccountants de beste krachten als deskundigen worden gekozen, met name zij, die de academische examens regelen en afnemen. Het lijkt mij overbodig dit in een bepaling uitdrukkelijk vast te leggen.

VEREENIGING TOT ADMISSIE VAN BELASTINGCONSULENTEN EN IN BELASTINGZAKEN OPTREDENDE ACCOUNTANTS

Men verzoekt ons het volgende mede te deelen:

Het Curatorium, dat zich heeft gevormd met het doel om de Belastingconsulenten, die voldoen aan de te stellen eischen van wetenschappelijke bekwaamheid en moraliteit, te admitteren als Belastingconsulenten met den titel van „geadmitteerd Belastingconsulent”, zal zijn werkzaamheden niet beperken tot Belastingconsulenten, doch zich mede de in Nederland in belastingzaken optredende Accountants aantrekken. De door het Curatorium opgerichte Vereeniging is dan ook eene Vereeniging tot Admissie van Belastingconsulenten en in belastingzaken optredende Accountants.

De Minister van Financiën heeft zich bereid verklaard te zijner tijd den Inspecteurs der Belastingen aan te schrijven, dat zij de door het Curatorium toegelaten Consulenten en Accountants als bij hen geadmitteerd hebben te beschouwen, in dien zin, dat zij niet mogen weigeren die personen als gemachtigde of raadsman van een belastingplichtige te ontvangen,

waarbij de Minister a. zich heeft voorbehouden om, indien dien Minister zou blijken, dat een geadmitteerd Consulent of Accountant zich door zijn handelingen of gedragingen het vertrouwen der belastingadministratie onwaardig heeft getoond, de Inspecteurs te ontslaan van de verplichting hem te ontvangen; b. heeft bepaald, dat tot dit laatste niet zal worden overgegaan, dan nadat den belanghebbende schriftelijk mededeeling is gedaan van hetgeen hem ten laste wordt gelegd en hij gelegenheid heeft gehad zich te verantwoorden.

Er worden ingesteld Raden van Tucht, welke toezien, dat de geadmitteerde Belastingconsulenten en Accountants zich niet schuldig maken, hetzij aan handelingen of gedragingen in strijd met de voor het beroep van Belastingconsulent, onderscheidenlijk Accountant, vereischte goede trouw, waardigheid of bekwaamheid, hetzij aan grof verzuim.

Onder toezicht van het Curatorium worden een wetenschappelijke opleiding en examens voor Belastingconsulent ingesteld. Gedurende den tijd van vijf jaren na de oprichting kunnen door het Curatorium Belastingconsulenten en Accountants worden geadmitteerd zonder examen, indien de candidaten voldoen aan door het Curatorium vastgestelde regelen, die te zijner tijd zullen worden bekend gemaakt; na dien tijd kunnen worden geadmitteerd alleen die Belastingconsulenten, die de in te stellen examens — en alleen die Accountants, die een door het Curatorium erkend accountantsexamen met gunstig gevolg hebben afgelegd.

De leden Belastingconsulenten mogen den titel voeren van „geadmitteerd Belastingconsulent”, en de leden Accountants dien van „geadmitteerd Accountant voor belastingzaken.”

Voor het onderwijs met leerlingen, waarbij de opklimming der moeilijkheden wat sneller kan zijn, zal dit boek geen voorkeur verdienen; voor de onderwijsinrichtingen, waarvoor het geschreven is, lijkt het mij goed geslaagd. Enkele opmerkingen zou ik nog willen maken. In de opsomming over het nut van het antwoord, wanneer het geheel of ten deel aan anderen wordt overgelaten, verder wordt ook de mogelijkheid om inzicht in den gang van het bedrijf te krijgen (rentabiliteit en zuinigheid) niet als zoodanig genoemd. Bij de behandeling van Debiteuren- en Crediteurenboeken wordt niet gesproken van het verband tusschen de posten aan de debet- en de creditzijde. Tengevolge daarvan wordt ook niet onderscheiden, het groote verschil tusschen de wenschelijkheid de in- en verkoopposten vanaf de bescheiden in te boeken en de mogelijkheid om ook voor de Kas-, Bank- en Giroposten van de stukken uit te gaan. De beschrijving van het giroboek als bijboek en het journaliseeren van de giroposten uit het kasboek had beter achterwege kunnen blijven. Ook het geven van voorbeelden van „over de kas” loopende posten, waar boeking in het memoriaal eenvoudiger zou zijn, had vermeden moeten worden.

Van R.

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFT-LITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

Redactie: **Mej. Dr. R. PHILIPS** en **Drs. G. L. GROENEVELD** voor bedrijfseconomie en **J. P. DE HAAN** en **J. C. SPANGENBERG** voor accountancy

BOEKBEOORDEELING

Nederlandsche Belastingwetten, door **Mr. W. E. C. de Groot**.

Dit werk is eene verzameling van alle wetten op het gebied van het Nederlandsche Belastingrecht. Nadat eerst enkele wetten van algemeenen aard zijn opgenomen, treft men er achtereenvolgens in aan: de Rijksbelastingen, de Provinciale belastingen, de Plaatselijke belastingen, de Invordering, de Rechtspraak en ten slotte als bijlage Hypothecaire en kadastrale tarieven. Ieder hoofdstuk eener Wet wordt ingeleid door eene korte opsomming van de onderwerpen met de daarbij behorende artikelen, hetgeen het overzicht en het naslaan vergemakkelijkt. Een werk waarin alle wetten op het gebied van het Belastingrecht waren opgenomen, zooals *Fruin* dit heeft gedaan voor het Burgerlijk- en Strafrecht, werd tot nog toe in ons land gemist. Het werk van Mr. de Groot zal dus ongetwijfeld voor velen in een behoefte voorzien. Wij wenschen den samensteller met zijn arbeid veel succes.

A. N.

Leerboek van het Dubbel Boekhouden door **Joh. Th. M. Baerken** Deelen I en II.

Het eerste deel is geschreven voor het U.L. onderwijs (vroeger M.U.L.O.) en moet dus bruikbaar zijn voor leerlingen van 12 tot 15 jaar. Het tweede deel geeft in aansluiting daarop de stof voor Handelsavondscholen. Terecht is daarom de behandeling van de leerstof zoo kort en eenvoudig mogelijk gelaten, terwijl de opgaven zeer talrijk zijn. De respectabele omvang van ruim 560 blz. is dan ook nog noodig gebleken om het dubbelboekhouden voor het eenvoudige handelsbedrijf te beschrijven.

Ter plaatsbesparing werd de Lijst van Tijdschriften, welke in het Repertorium zijn opgenomen en de gevolgde Systematiek niet herdrukt. De belangstellende lezer vindt een en ander in het Januari-nummer van het vorig jaar.

A. ACCOUNTANCY

IV. LEER VAN DE CONTROLE

Internal audit, its basis, scope and function

Hacking, H. — Schr. merkt o.m. op: „Internal audit has now become recognised as an integral part of the machinery for controlling the finances of a corporation. To be effective the system must be comprehensive and it should be good enough to stand the test of a critical survey. If it complies with these requirements it should relieve the professional auditor of much detailed work.”

A IV 1

The Accountant 19 Sept. 1931

De taak van den accountant in het schadeverzekeringsbedrijf

Verslag van de gecombineerde vergadering van de Vereeniging voor de Verzekeringwetenschap en het Nederlandsch Instituut van Accountants, waarin door de heeren Mr. M. Buys en H. R. Reder inleidingen zijn gehouden over de taak van den accountant in het schadeverzekeringsbedrijf, welke inleidingen door debat werden gevolgd.

A IV 2

De Bedrijfseconoom October 1931 en het *Verzekeringsarchief* No. 3 1931

B. BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

a. ALGEMEENE BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

II. BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE ALS WETENSCHAP

Wiskunde en hooger economisch onderwijs

Groeneveld, Drs. G. L. — Schrijver geeft een korte behandeling van de beteekenis van de wiskunde voor de economische weten-